

Bük településtörténeti szakirodalmának áttekintése

A Büköt elsőként említő oklevelet a vasvári káptalan adta ki 1265-ban, tehát idén éppen 750 éve. Bük Város Önkormányzata elhatározta, hogy erről a háromnegyed évezredes jubileumról egy ünnepi év keretében méltóképpen meg kíván emlékezni. Tekintettel arra, hogy az ünnep tárgya nem egy évszám, esemény vagy személy, hanem maga az idő, az ember itteni jelenlétének egész időtartama, ami meglehetősen elvont és összetett fogalom, nehéz volt eldönteni, hogy ez az ünnepelés, megemlékezés pontosan miként történjen. Az már a koncepció kidolgozásakor világos volt, hogy egyetlen alkalommal, rendezvényel, egyetlen műtárggyal nem állíthatunk neki emléket.

Az tűnt inkább célszerűnek, hogy az egész év teljen a 'BÜK 750' jubileum jegyében, és elsősorban a település eddig lappangó, kiadatlan, gondozatlan szellemi és tárgyi emlékeinek összefoglalásával, kiadásával, bemutatásával, széles körben történő megismertetésével Bük múltjának a alaposabb feldolgozása, a hagyományok ápolása álljon a 'BÜK 750' programsorozatnak a homlokerében.

A jubileumi esztendő kulturális tevékenységei közül tehát kiemelt szerepet kapott a település történetével foglalkozó kutatások támogatása, illetve publikációja. Jelen tanulmány ennek a munkának az előkészítését (bibliográfiai helyzetelemzés), továbbá a megvalósítását (a művek kiadását) és a lehetséges hatásait (a kiadás céljait) kívánja bemutatni.

1. Bük helytörténeti irodalmának helyzete a jubileumi év elején

1.1. Monográfiai igényű munkák

Bük nevéhez – annak ellenére, hogy Szent István korabeli település – nem kötődnek országunk történelmét érdemben befolyásoló események (csaták, uralkodóválasztás stb.), és nincs igazán ismert szülőtte sem (Felsőbüki Nagy Pál

Fertőszentmiklóson született, és a Bécs melletti Inzersdorfbán halt meg, igaz a büki temetőben található a nyughelye). A kisváros ezer éves történetének nagy részét a szomszédos Csepreg város – a középkorban erős kulturális kisugárzású mezőváros – vonzásában, ha úgy tetszik perifériáján töltötte, így neve a régebbi történeti munkákban csak érintőlegesen, általában Csepreg kapcsán bukkan fel. A tudományos érdeklődés fürdő megnyitása után, tehát az utóbbi fél évszázadban élénkült meg.

A vendégek után ugyanis a különböző tudományágak is „felfedezték” és megismerésük tárgyává tették a középkori három falu határában kinőtt negyedik településrészt, Bükfürdőt. Számtalan geológiai, hidrológiai értekezés vizsgálta a vidék közettani felépítését, valamint a mélyben megbúvó kincs, a termásvíz mennyiségi és minőségi jellemzőit. Statisztikai és társadalomföldrajzi szemléletű munkák sokasága értékelte a helyi turizmus térségre gyakorolt hatásait, a vendégkör számszerűen leírható vonásait, igényeit és adott tanácsokat a kínálati oldal fejlesztésére. Bükfürdőnek tehát nagyon gazdag bibliográfiája van, ellentétben Bükkel, a vele közigazgatásilag egy egységet képező, de tőle kb. 1 km-re található névadó településsel. Ez nem is csoda, hiszen Bük – egyébként gazdag – történelmi hagyományát a XX. század közepéig mindössze egyetlen monográfiai igényű munka, CSÓKA J. LAJOS (1904-1988) bencés szerzetes által írt *'Bük története'* dolgozta fel, amelynek kézírata elhaladt, és csak 2001-ben került elő (CSÓKA J. L. 1927).

A fürdő megnyitása után két nagyobb terjedelmű kézirat tárgyalta a település történetét, a HETYÉSSY ISTVÁN által jegyzett *'Bük község monográfiája'*, illetve a helytörténeti munkásságáért 2011-ben a város posztumusz díszpolgári címével kitüntetett tanár-helytörténész, SZABÓ JÓZSEF (1915-1988) tollából származó *'Bük története és*

szokásai' (*HETYÉSSY I. 1972; SZABÓ J. 1978*). Jórészt ezek felhasználásával a Millennium alkalmából szerkesztett Száz magyar falu könyvesháza könyvsorozat keretében *GYURÁ CZ FERENC 'Bük'* munkája jelent meg, ami egyúttal az utolsó részletes helytörténeti feldolgozás (*GYURÁ CZ F. 2000*).

A felsorolásban szereplő művek azért foglalkoztak Bükkel, mert szerzőik vagy itt születtek (Csóka J. Lajos, Hetyéssy István) vagy pedig életük egy jelentős részét itt töltötték (Gyurácz Ferenc, Szabó József), és ilyenfajta kötődésük révén fordult vizsgálatuk azon korok felé is, amelyek a nem helybeli történészeknek nem jelentenének különösebben izgalmas kutatási témát.

1.2. Útikönyvek, turisztikai kiadványok

A büki turizmus nemzetközi jelentőségűvé válásától, az idegenforgalmi szezonalitást megszüntető fedett fürdő megnyitásától (1972) kezdve számtalan turisztikai kiadvány, elsősorban prospektusok, és kisebb számban turisztikai szakmai kiadványok készültek. 1979-ben a Vas Megyei Idegenforgalmi Hivatal kiadásában készült az első, és eddig az egyetlen kifejezetten Bükrről szóló útikönyv Szabó József tollából, 'Bük' címmel (*SZABÓ J. 1979*).

A rendszerváltás után a kistérséget vagy a tágabb ételemben vett Répcementét mint turisztikai desztinációt bemutató művek kerültek nagyobb számban kiadásra (*BODA L. 1997; BODA L. 1999; BODA L. – ORBÁN R. 2000; BODA L. 2001A; BODA L. 2001B; ALBERT T. 2010*). Emellett elkészült a környék településeinek egy részletes turisztikai vonzerőleltára (*BALOGH J.-NÉ HORVÁTH T. – HORVÁTH I. – HUTFLESZ M. – NÉMETH S. – ZENTAI Z. 2006*), továbbá Bük gasztronómiai kínálatát bemutató kiadvány (*BARTÓK Z. – CSEPREGI T. 2012*). Ezzel szemben továbbra is, sőt az idő múltával egyre inkább hiányzik egy valódi, a három és fél évtizeddel ezelőttihez hasonló büki útikalauz.

1.3. Intézmény- és eseménytörténeti kiadványok

Bük közintézmény-hálózata nagyon fiatal, az általános iskola kivételével egyik mai egysége sem működik a XX. század közepénél korábbi épületben. Ennek elsődleges oka az, hogy a település a dualizmus kori fejlődését kiváltó cu-

korgyár leégése (1917) után a falu demográfiai és gazdasági tekintetben egyaránt sorvadásnak indult, amely csak a közfürdő megnyitása (1962) után fordult ellentétes irányba.

A turizmusnak köszönhetően ismételten növekvő népesség és a stabil pénzügyi helyzet lehetővé tette, hogy a tanács, később az önkormányzat az intézményeit fejlessze. Az óvoda 1954-ben, a művelődési ház 1959-ben, az idősek otthona pedig 1970-ben kezdte meg szolgáltatát. Később mindegyikük működésére szolgáló épületet felújították, bővítették. Bük városias fejlődésének kísérőjelensége volt ez a folyamat, amely azt eredményezte, hogy a 2000-es évekre a település intézményhálózata révén a Felső-Répcemente egyik térszervező központjává vált.

Az egészségügy vonatkozásában ehhez képest egy kissé elmaradásban volt Bük. A XIX. században még a szomszédos, népességét tekintve harmadakkora Bő körorvosi körzetéhez tartozott, és a gyógyszerár is csak a két világháború között, 1931-ben nyitotta meg kapuit. A magánrendelőket folytatott orvosi tevékenység csak 1967-ben kapott központi elhelyezést, amikor Középbükön új épület épült erre a célra (ma itt van a gyógyszerár), és 1987-ben kapott végleges elhelyezést egy új egészség-ház létesítésével.

Az intézményhálózat viszonylag fiatal mi-voltából következik, hogy vagy nincs róluk összefoglaló munka (pl. *Öregek Napközi Otthona*), vagy azok csak kéziratban találhatók meg (pl. *Művelődési Központ*). A harmadik csoportba azok tartoznak, amelyekről jelent meg publikáció, egyébként valamennyiről a rendszerváltás után. A 75. születésnapját ünneplő Büki Testedzők Köre (BTK) jubileumi kiadványa *SÖVEGJÁRTÓ LÁSZLÓ* 1965-ös kézirat alapján készült *DR. GYURÁ CZ FERENC* szerkesztésében (*GYURÁ CZ F. 1995*). A BTK jelenleg is működő 5 szakosztálya közül egyelőre mindössze 2 rendelkezik önálló kiadvánnyal, az asztalitenisz (*ANTALOVITS Gy. 2010*) és a kézilabda (*BODORKÓS A. 2014*).

Az óvoda és az iskola története egy-egy nagyobb terjedelmű folyóiratcikkekben jelent meg, egy viszonylag szűk körben olvasott szakfolyóiratban, a *Pedagógiai Írásokban* (*BAKÓ E. – HORNYÁK I.-NÉ – PÓCZA G. 1996; SZABÓ J. 1996*). Éppen ezért remek alkalom volt az óvoda böl-

csődei szárnnyal történő bővítésével, egyúttal a büki óvodai nevelés beindulásának 60. évfordulójával összekapcsolva az intézmény történetét ismételten, immár könyvecske formában összefoglalni, amelyet az óvodapedagógusok tettek meg (BAKÓ E. – DOHI L.-NÉ – NAGYNÉ TÓTH J. – NÉMETH E.-NÉ – PÓCZA M. G. – PRUKNERNÉ JANZSÓ V. – SIPÓCZ R. – TÓTHNÉ TISCHLER J. 2014).

A gazdasági vállalkozások közül a Büki Gyógyfürdő rendszeresen jelentetett meg nem csak turisztikai, hanem intézménytörténeti munkákat, általában a létesítmény fennállásának egy-egy kerek évfordulójára: a 15 évesre (FARKAS L. 1977), a 25 évesre (PAJOR G. 1987; PÖSFAI J. 1987), a 45 évesre (NÉMETH I. – PUP V. – SZANYI K. – WELLNER E. 2007) és a fél évszázadosra (NÉMETH I. – SZANYI K. – WELLNER E. 2012).

A többi gazdasági társaság intézménytörténete meglehetősen hézagos. Üdítő kivételt jelent a Büki Mezőgazdasági (korábban Lenin) Termelőszövetkezet, amely a 60 éves fennállását két kiadvánnyal is emlékeztetése tette (HORVÁTH S. 2009; CSAPLÁR-NAGY M.-NÉ 2011).

Tekintettel arra, hogy az Iparos bál kivételével valamennyi büki rendezvény a rendszerváltás után indult, a 2015-ös jubileumi esztendőig nem került kiadásra kifejezetten büki eseményről, fesztiválról szóló kötet. Ezzel egészen idáig adós maradt a helytörténetírás.

1.4. Szakmai folyóiratcikkek

Bük a fürdő megnyitásáig viszonylag jelentéktelen település volt, ezért a különféle szakfolyóiratokban alig-alig kapott megjelenési lehetőséget. Igaz ez az 1937-ben alapított Soproni Szemlére, amely – annak ellenére, hogy Bük 1950-ig Sopron vármegyéhez tartozott – a XX. század derekáig mindössze egyetlen büki vonatkozású cikket közölt, amely egyébként a Szapáry kastélyról szólt (CSATKAI E. 1938). Nem sokat változott a helyzet akkor sem, amikor Bük átkerült Vas megyéhez, és a megye tudományos, kulturális folyóirata, a Vasi Szemle sem sok terjedelmet szentelt büki témájú anyagoknak. Mindössze egyetlen alkalommal, Felsőbüki Nagy Pál (1777-1857) születésének és halálának egyaránt kerek évfordulóját jelentő 1987-es esztendőben adott helyt több ilyen írásnak (VASI SZEMLE 1987/4. SZ.).

A rendszerváltás után jelentős változás állt be ebben a tekintetben is. A viszonylag nagy önkormányzati bevételekből a helyi vezetés egyre többet fordít kulturális célokra, civil szerveződések alakultak, és mind gyakrabban rendeznek tudományos konferenciákat, amelyekhez néha egy-egy „neves” tudóst is sikerül megnyerni, akik széleskörű ismereteik birtokában, munkájukban immár Bükre is fókuszálva, több ízben is érdekes adalékokat szolgáltatnak a helytörténethez. Két nagyszabású helytörténeti konferencia anyagának a Vasi Szemle adott helyet két *'Büki szám'*-ában, a Szapáry kastély építésének 300. évfordulója alkalmából rendezett emlékkonferencia előadásainak írott változatát tartalmazó 1997/2-es, továbbá a Felsőbüki Nagy Pál születésének 225. és a három Bük egyesülésének 100. jubileuma alkalmából megjelent 2003/5. száma.

2. Bük helytörténeti irodalmának gyarapítása a 'BÜK 750'

2.1. Monográfia

Mivel az utolsó monográfiai igényű munka meglehetősen régen készült, az önkormányzat részéről még 2011-ben megszületett az az ötlet, hogy egy átfogó elemzést készíttet Bük városáról. DR. CSAPÓ TAMÁS, a Nyugat-magyarországi Egyetem Társadalomföldrajz Tanszékének vezetője mint főszerkesztő irányításával összesen 25 szerző vett részt a könyv írásában.

A kb. 700 oldalas könyv mintegy 1500 példányban várhatóan 2015 végén-2016 elején jelenik meg. Bük monográfiája egy hiánypótló munka, és várhatóan évtizedekig a város történetének egyik legfontosabb kútforrása lesz.

2.2. Útikönyvek, turisztikai célú kiadványok

2.2.1. Időtálló ízek – Büki receptes könyv

A könyvet Szabó József, néhai tanár-helytörténész, Bük város posztumusz díszpolgára gasztronómiai feljegyzései alapján SPILENBERG ANDREA és HORVÁTH LÍVIA, a Bük, Bükfürdő Közhasznú Turisztikai Egyesület elnöke, illetve munkaszervezet vezetője szerkesztette (HORVÁTH L. – SPILENBERG A. 2015). Az összegyűjtött receptekből BÁNSZKY PÉTER és PRÓFUSZ LÁSZLÓ

mesterszakácsok készítették ételt, amikről aztán CSEPREGI TIBOR készített fotókat, ami egyúttal a könyv képanyagát is képezi.

A kiadvány a 'BÜK 750' jubileum tiszteletére 750 sorszámozott példányban jelent meg. az ünnepélyes bemutatóra 2015. május 26-án a Büki Művelődési Központban került sor. A kiadvány a büki nép XIX. század végi – XX. század eleji étkezési szokásainak hű lenyomata, amely újra-gondolva reményeink szerint a büki turizmuson belül a helyi alapanyagokra építő gasztronómiai kínálatot is megerősítheti.

2.2.2. Bük (Magyarország kincsestára sorozat)

A Magyarország kincsestára sorozat impozáns, A/4-es formátumú kiadványokban dolgozza fel hazánk turisztikailag frekventált településeit. Igazán elegáns reprezentációs anyag. A fürdővárosok közül az utóbbi időben Sárvár adott ki ilyen albumot, és Bük vonatkozásában is felmerült e hiánypótló mű kiadása.

A Bük értékeit bemutató könyv szerkesztését és kiadását FARKAS CSABA (Szülőföld Kiadó, Szombathely) vállalta magára, a szöveget BÖCSKÖR KATALIN a büki Felsőbüki Nagy Pál Általános Iskola és Szakiskola tanára írta, a fényképeket pedig CSEPREGI TIBOR készítette. A kötet tervezett megjelenési határideje 2015 decembere annak érdekében, hogy a könyvesboltok karácsonyi kínálatában már szerepelhessen.

2.3. Intézmény-, esemény-

és rendezvénytörténeti kiadványok

2.3.1. Aranykalászkok, búzakeresztek

– 25 éves a Büki Aratóünnep

A Büki Aratófesztivál 2015-ben a 25. alkalommal került megrendezésre. A rendezvényről korábban tudósító BODORKÓS ANDRÁS írásaival, az ő, illetve a rendezvényt újabban fényképező BÜKI LÁSZLÓ fotóiból egy képes album készült a szombathelyi Szülőföld Kiadó gondozásában (BODORKÓS A. 2015).

Mivel a rendezvény rangja és most már múltja megkívánta azt, hogy méltóképpen megemlékezzünk róla, impozáns képes, színes album formában, négy – magyar, német, angol és cseh – nyelven, 500 példányban jelent meg, és a 25. Büki Aratófesztivál napján, 2015. július 11-én ajándékba kapták az aratóbandák tagjai.

2.3.2. „...álma megvalósult” –

A büki mentőállomás másfél évtizede

A büki közintézmény-hálózat legfiatalabb tagja a 2000-ben alapított Büki mentőállomás, amelynek történetét két mentőtiszt, KENYERI FERENC és LENDVAI REZSŐ dolgozta fel, Bük Város Önkormányzata pedig könyv formájában közreadta (KENYERI F. – LENDVAI R. 2015). A kötet nem csak az intézménynek, hanem az azt megálmodó, az avatás előtt néhány héttel viszont egy autóbalesetben tragikus körülmények között elhunyt büki háziorvosnak, DR. SZALAI FERENCNEK is emléket állít.

A mentőállomás jubileumi ünnepségére és a könyv bemutatójára 2015. október 20-án került sor, amikor az egykor mentőorvosként a Büki mentőállomás megalakításáért sokat dolgozó DR. PUSKÁS TIVADAR Szombathely Megyei Jogú Város polgármestere, DR. LÓRÁNTFY MÁRIA az Országos Mentőszolgálat Nyugat-dunántúli Regionális Szervezetének igazgatója, továbbá Bük három eddig polgármesterének, DR. SZELE FERENCNEK, HORVÁTH LAJOSNAK és DR. NÉMETH SÁNDORNAK, továbbá SZABÓ JÓZSEF nyugalmazott büki jegyzőnek köszöntőjével kezdődött az ünneplés. Ezt követően dr. Szalai Ferenc lányával, SZALAI LUCÁVAL megkoszorúzták a néhai háziorvos mentőállomás falán elhelyezett emléktábláját. A program végén a szerzők bemutatták a mentőállomás első másfél évtizedes történetét összefoglaló könyvet a Büki Művelődési Központ tanácstermében.

2.4. A 'BÜK 750' könyvsorozat

A sorozat célja, hogy olyan eddig kéziratban maradt anyagokat publikáljon, amelyek a település történetének jeles forrásai. A sorozat egységesen B/5-ös formátumban, cérnafűzött keményborítóval, fekete-fehérben jelenik meg, kötetenként kb. 300-500 példányban.

A kiadásra szánt kéziratok azok közül kerülhetnek ki, amelyeket a Büki Művelődési Központ kulturális közfoglalkoztatottjai begépeltek, a kéziratokat elektronikus formába átvittek (max. 10 kötet). A kötetek a Magyar Nyugat Könyvkiadó gondozásában jelennek meg.

A sorozat borítójának tervét RECZETÁR ÁGNES, a Szombathelyi Képtár grafikusa készítette. Az első kötet, Hetyéssy István 1972-es 'Bük község monográfiája' 2015 júliusában került kiadás-

ra (HETYÉSSY I. 2015), a második, Szabó József 1975-ben írt 'Büki Evangélikus Egyházközség története' című munkája (SZABÓ J. 1975) 2015 novemberében, a büki evangélikus templom felszentelésének 230. évfordulójára lát napvilágot.

A sorozat köteteinek száma nincs meghatározva, annyi mű lenne, amennyi beleferne a jubileumi évbe, esetleg átnyúlhatna 2016-ra is.

2.5. Szakmai folyóiratcikkek

A Vasi Szemle legutóbbi Büki száma 1997-ben jelent meg. 12 esztendő után, különösen a Bük 750 jubileumra való tekintettel időszerűvé vált egy újabb Büki szám megjelentetésére. A folyóirat főszerkesztője és a büki polgármester az egyeztetés eredményeként a szerkesztés alapelveit tekintve abban állapodott, hogy a 2015-ös Büki szám olyan cikkeket tartalmazzon, amelyek nem jelennek meg a Bük monográfiában, illetve egyéb kiadványokban, tehát kiegészítik azokat. A lehetséges szerzők kiválasztása és felkérése is e fő szempont szerint történt.

A Vasi Szemle harmadik, legújabb 2015/4-es Büki számának megírásában 21 szerző 26 darab csak és kizárólag büki vonatkozású cikkel, illetve könyvismertetéssel vett részt. A folyóirat a szokásos terjedelmének kétszeresével, mintegy 269 oldalon jelent meg, ami nagyszerű és értékes áttekintést ad Bük helytörténetéről.

A bemutatóra az Államalapítás Ünnepe alkalmából a Vas Megyei Közgyűlés és Bük Város Önkormányzata Képviselő-testülete által 2015. augusztus 19-én a Büki Művelődési Központban tartott közös ünnepi ülésen került sor. Ott a folyóirat főszerkesztője, DR. GYURÁCS FERENC mutatta be a kiadványt az érdeklődőknek.

Összegzés

Bük Város Önkormányzatának még 2014-ben elhatározta, hogy méltóképpen meg kívánja ünnepelni a település elsőírásos említésének 750 évfordulóját. Az egyik vezérelv az volt, hogy a külsőségek helyett elsősorban a belső tartalom volt, a nagy beruházások helyett a település e legalább háromnegyed évezredének értékeinek minél nagyobb hányadának feldolgozása, közkinccsé tétele volt a fő cél.

A bemutatott tevékenységek, rendezvények egyértelműen azt mutatják, hogy az előbbiekből megnevezett célok végrehajtását szolgálják.

NÉMETH SÁNDOR

Irodalom

ALBERT T. (2010): Alpokalja – Séták Kőszegen, környékén, Bükön és az Őrvidék tájain. *Városkapu Kiadó*, Kőszeg, 180 p.;

ANTALOVITS GY. (2010): A büki asztalitenisz 60 éve. *Városkapu Kiadó*, Kőszeg, 280 p.;

BAKÓ E. – DOHI L.-NÉ – NAGYNÉ TÓTH J. – NÉMETH E.-NÉ – PÓCZA M. G. – PRUKNERNÉ JANZSÓ V. – SIPŐCZ R. – TÓTHNÉ TISCHLER J. (2014): A büki óvoda 60 éve. *Bük Város Önkormányzata*, 36 p.;

BAKÓ E. – HORNYÁK I.-NÉ – PÓCZA G. (1996): A büki óvoda története. In: DANCOS L. et al. (szerk.): *Pedagógiai Írások. Vas Megyei Pedagógiai Intézet*, Szombathely, pp. 11-38.;

BALOGH J.-NÉ HORVÁTH T. – HORVÁTH I. – HUTFLESH M. – NÉMETH S. – ZENTAI Z. (2006): Turisztikai értékleltár és fejlesztési lehetőségek a Répce mentén. *Régiófüggetlen Kht.*, Szombathely, 200 p.;

BARTÓK Z. – CSEPREGI T. (2012): Gasztroportrék – Bükfürdő. *Bük, Bükfürdő Közhasznú Turisztikai Egyesület*, Bük, 115 p.;

BODA L. SZERK. (1997): Vasi vendégház. *B.K.L. Kiadó*, Szombathely, 264 p.;

BODA L. SZERK. (1999): Élet a Répce mentén 2000. *Felső-Répcementi Területfejlesztési Társulás*, Csepreg, 160 p.;

BODA L. SZERK. (2001A): Bük, Csepreg, Sárvár és környékük. *B.K.L. Kiadó*, Szombathely, 200 p.;

BODA L. SZERK. (2001B): Gyógy- és termálfürdők Nyugat-Magyarországon. *B.K.L. Kiadó*, Szombathely, 200 p.;

BODA L. – ORBÁN R. SZERK. (2000): Répcesik – Kalauz turistáknak és természetbarátoknak. *B.K.L. Kiadó*, Szombathely, 216 p.;

BODORKÓS A. (2014): Hűsz év ezüst keretben – A BTK női kézilabda sikerei. *Szülőföld Könyvkiadó*, Szombathely, 56 p.;

BODORKÓS A. (2015): Aranykalászkok, búzakeresztek – 25 éves a Büki Aratóünnep. *Szülőföld Könyvkiadó*, Szombathely, 156 p.;

CSAPLÁR-NAGY M.-NÉ (2011): Békében az idővel – A Büki Mezőgazdasági Termelőszövetkezet jubileumi közgyűlése (Bük, 2009. március 17.). *Szülőföld Könyvkiadó*, Szombathely, 56 p.;

CSATKAI E. (1938): A gróf Szapáry-kastély. In: *Soproni Szemle* II. évf./4. sz. pp. 248-256.;

CSÓKA J. L. (1927): Bük története. Közli: *Vasi Szemle* 2001 (LV.) évf./1. sz. pp. 45-60.;

FARKAS L. (1977): A Büki Gyógyfürdő másfél évtizede. *Büki Gyógyfürdő Vállalat*, Bük, 31 p.;

GYURÁ CZ F. SZERK. (1995): A büki sport 75 éve. *Bük Nagyközség Önkormányzata*, Bük, 165 p.;

GYURÁ CZ F. (2000): Bük. *Száz Magyar Falu Könyvesháza Közhasznú Társaság*, („Száz magyar falu könyvesháza” sorozat), Budapest, 199 p.;

HETYÉSSY I. (1972): Bük község monográfiája (XIII-XIX. sz.). *Kézirat*, Budapest, 79 p.;

HETYÉSSY I. (2015): Bük község monográfiája. (A 'BÜK 750' sorozat első kötete). *Magyar Nyugat Könyvkiadó*, Vasszilvágy, 116 p.;

HORVÁTH L. – SPILLENBERG A. SZERK. (2015): Időtálló ízek – Büki recepteskönyv. *Szülőföld Könyvkiadó*, Szombathely, 80 p.;

HORVÁTH S. (2009): A Büki Mezőgazdasági Termelőszövetkezet jubileumi évkönyve 1949-2009. *Büki Mezőgazdasági Termelőszövetkezet*, Bük, 120 p.;

KENYERI F. – LENDVAI R. SZERK. (2015): „... álma megvalósult” – A büki mentőállomás másfél évtizede. *Szülőföld Könyvkiadó*, Szombathely, 112 p.;

NÉMETH I. – PUP V. – SZANYI K. – WELLNER E. (2007): A 45 éves Büki Gyógyfürdő képekben. *Büki Gyógyfürdő Zrt.*, Bükfürdő, 45 p.;

NÉMETH I. – SZANYI K. – WELLNER E. (2012): 50 év 50 oldalon – Bükfürdő Gyógy- és Élmenycentrum. *Büki Gyógyfürdő Zrt.*, Bükfürdő, 50 p.;

PAJOR G. (1987): A Büki Gyógyfürdő 25 éve. *Büki Gyógyfürdő Vállalat*, Bük, 20 p.;

PÓSEAI J. (1987): Büki oázis. *Büki Gyógyfürdő Vállalat*, Bük, 40 p.;

SZABÓ J. (1975): A Büki Evangélikus Egyházközség története. *Kézirat*, *Büki Nagyközségi Könyvtár*, 481 p.;

SZABÓ J. (1978): Bük története és szokásai. *Kézirat*, *Büki Nagyközségi Könyvtár*, 207 p.;

SZABÓ J. (1979): Bük. *Vas Megyei Idegenforgalmi Hivatal*, Szombathely, 68 p.;

SZABÓ J. (1996): A büki iskola fejlődésének története. In: *DANCS L. et al. (szerk.): Pedagógiai Írások. Vas Megyei Pedagógiai Intézet*, Szombathely, pp. 86-118.;

VASI SZEMLE 1987/4., 1997/2., 2003/5-ös és 2015/4-ES SZÁMAI

Expedíció (olaj)